

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1892/2015
10.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Ж.Ш. из У., чији је пуномоћник Д.Ђ., адвокат из У., против туженог В.б. АД Филијала У., чији је пуномоћник Н.Н., адвокат из Ч., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2318/14 од 09.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 10.12.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2318/14 од 09.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 529/11 од 17.04.2013. године, у првом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца Ж.Ш. из У. према туженој В.б. АД Н.С., Филијала У., да се поништи решење број 01.1-844/215-ХР од 03.08.2011. године као незаконито и да се обавезе тужена да тужиоца врати на послове и радне задатке на којима је радио пре доношења оспореног решења, као неоснован. У ставу другом изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 72.950,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2318/14 од 09.10.2014. године, одбачена је жалба тужиоца изјављена против пресуде Основног суда у Ужицу П1 529/11 од 17.04.2013. године, као неблагоприятна.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Испитујући побијано решење, на основу члана 399. у вези члана 412. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04,

111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Осим тога није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 7. Закона о парничном поступку, на коју се ревизијом указује.

Према стању у списима, на доставници за лично достављање првостепене пресуде пуномоћнику тужиоца – адвокату Д.Ђ. из У., стављен је печат првостепеног суда са датумом 25.06.2013. године. На овој доставници датум пријема првостепене пресуде је нечитко написан, тако да је нејасно да ли се ради о 25.06.2013. године или 26.06.2013. године. Стога је, поступајући по жалби на првостепену пресуду, другостепени суд вратио првостепеном суду неразматран по жалби спис П1 529/11. Испитујући који датум је тачан датум пријема првостепене пресуде од стране пуномоћника тужиоца, првостепени суд је, провером кроз доставну књигу првостепеног суда утврдио да је првостепена пресуда пуномоћнику тужиоца уручена дана 25.06.2013. године. Жалбу је тужилац предао преко пуномоћника дана 04.07.2013. године, непосредно суду. Такође је и тада руководилац уписника уписао да је првостепена одлука уручена 25.06.2013. године, те да је жалба неблагоприятна.

Код таквог стања ствари, правилан је закључак другостепеног суда да је изјављена жалба неблагоприятна.

Одредбом члана 355. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу изјавити жалбу против пресуде донете у првом степену у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде, ако овим законом није одређен други рок. Одредбом члана 438. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у парницама из радних односа рок за изјављивање жалбе износи осам дана.

У конкретном случају је, на основу одредбе члана 438. Закона о парничном поступку, рок за изјављивање жалбе осам дана. Како је поуздано утврђено да је првостепена пресуда достављена тужиоцу преко пуномоћника 25.06.2013. године, из наведених одредаба произилази да је последњи дан за изјављивање жалбе против првостепене пресуде био 03.07.2013. године. Овај дан је био радни дан и то четвртак. Пошто је жалба изјављена 04.07.2013. године, то је иста у смислу наведене одредбе неблагоприятна.

Суд је ценио и наводе ревизије, па је нашао да су исти неосновани, јер се ревизијским наводима оспорава поуздано утврђена околност ког датума је пуномоћник тужиоца примио првостепену пресуду. Наиме ови наводи су проверени, утврђено је када је тачно извршена спорна достава и о томе су дати јасни и довољни разлози, које овај суд у свему прихвата.

На основу члана 405. у вези члана 412. став 5. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Миломир Николић,с.р.**